

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
2.Bf.69/2017/12. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2017. év május hó 23. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta és kihirdette a következő

ítéletet:

A kábítószer-kereskedelem büntette és más bűncselekmény miatt vádlott és társai ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2016. év november hó 3. napján kelt 15.B.1066/2016/34. számú ítéletét VI.r. és VII.r. vádlott vonatkozásában hatályon kívül helyezi és az elsőfokú bíróságot új eljárásra utasítja, míg

II.r., III.r., IV.r. és V.r. vádlottak vonatkozásában **megváltoztatja.**

IV.r. és V.r. vádlott - az előzetes letartóztatásban töltött idő megállapításának érintetlenül hagyása mellett - helyesen 2014. július hó 25. napjától 2014. július hó 26. napjáig volt őrizetben, 2015.január 28-tól 2015. február hó 1. napjáig, illetve ismételt 2015. július hó 25. napjától volt házi őrizetben.

II.r., III.r. vádlottak terhére rótt bűncselekmények anyagi jogi megjelölése helyesen Btk. 176.§ (1) bekezdés IV. fordulat,

IV.r. és V.r. vádlottak terhére rótt bűncselekmények anyagi jogi megjelölése helyesen Btk. 176.§ (1) bekezdés IV. fordulat, (3) bekezdés.

II.r. vádlottal szemben helyesen a Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság 6.B.1294/2014/9. számú határozatával alkalmazott próbára bocsátást kimondó rendelkezését helyezi hatályon kívül a próbára bocsátás megszüntetése mellett.

II.r. vádlott szabadságvesztés büntetését 2 (kettő) évre enyhíti. A szabadságvesztés büntetés végrehajtását 3 (három) évi próbaidőre felfüggeszti, a közügyektől eltiltás mellékbüntetését mellőzi.

III.r. vádlott szabadságvesztés büntetését 2 (kettő) évre enyhíti. A szabadságvesztés büntetés végrehajtását 5 (öt) évi próbaidőre felfüggeszti, a közügyektől eltiltás mellékbüntetését mellőzi.

Elrendeli a vádlott pártfogó felügyeletét.

II. r. és III. r. vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt a szabadságvesztés büntetés esetleges végrehajtása esetén rendeli beszámítani.

IV.r. vádlott szabadságvesztés büntetését 4 (négy) év 6 (hat) hónapra, a közügyektől eltiltás mellékbüntetését 5 (öt) évre enyhíti.

A közügyektől eltiltást V.r. vádlottal szemben mellékbüntetésként tekinti kiszabottnak.

IV.r. és V.r. vádlott esetében egy napi előzetes fogvatartás egynapi szabadságvesztésnek, a házi őrizet beszámításánál egynapi szabadságvesztésnek 5 nap házi őrizetben töltött idő felel meg.

II.r., III.r., IV.r. és V.r. vádlottak - II.r. és III.r. vádlottak annak esetleges végrehajtása esetén - legkorábban a szabadságvesztés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsáthatók feltételes szabadságra.

A Budapesti Rendőr-főkapitányság Felderítő Főosztály Vegyes Bűncselekmények Alosztálya I. által a 0100001828/2014. bü. szám alatt lefoglalt T/182/2014. alatti tárgyleletét számon kezelt bűnjelek közül helyesen az 1. 2. 3. 4. 5. 9. 10. 11. 12. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 37. 38. 39. 47. 48. 49. 51. 52. 53. 55. 56. 59. tételszáma alattiakat kobjozza el.

A 8. tételszám alatt feltüntetett 1db barnás-fekete elszíneződésű üvegcsőről történő rendelkezést mellőzi.

A vagyonelkobzással érintett összeget a Magyar Államkincstár Hatósági Letétkezelő Osztálya Bü.91.389. szám alatt kezeli.

Az iratok közt kezelni rendelt bűnjelek tárgyleletét száma helyesen T-261/2016.

Az összesen felmerült bűnügyi költségből helyesen II.r. vádlott 406.273.- forintot, III.r. vádlott 107.084 .- forintot, IV.r. vádlott 709.308.- forintot míg V.r. vádlott 1.716.786.- forintot köteles viselni.

II.r. vádlott anyja utóneve helyesbíti. II.r. vádlott személyazonosító igazolványának számát pontosítja.

III.r. vádlott személyazonosító igazolványának számát pontosítja. Ideiglenes lakóhelyét pontosítja.

V.r. vádlott születési helye Budapest.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét II.r., III.r., IV.r. és V.r. vádlottak tekintetében helybenhagyja.

IV. r. és V. r. vádlottal szemben az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig házi őrizetben töltött időt a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe beszámítja.

Megállapítja, hogy a másodfokú eljárásban VI. r. vádlott védelmével 27.200.- (huszonhétezer-kettőszáz) forint bűnügyi költség merült fel.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A Fővárosi Törvényszék a 2016. év november hó 3. napján kihirdetett 15.B.1066/2016/34. számú ítéletével I. r. vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 178. § (1) bekezdésébe ütköző kábítószer birtoklás büntetében, ezért őt egy év szabadságvesztés büntetésre ítélte, melynek végrehajtási fokozatát börtönben állapította meg, a szabadságvesztés büntetés végrehajtását három évi próbaidőre felfüggesztette.

II. r. vádlott bűnösségét a Btk. 176. § (1) bekezdésébe ütköző kábítószer-kereskedelem büntetében állapította meg, vele szemben a Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság 6.B.1294/2014/9. számú ítéletében alkalmazott próbára bocsátás intézkedést megszüntette, garázdaság vétsége és rongálás vétsége miatt is halmazati büntetésül kettő év hat hónap szabadságvesztés büntetésre és három év közügyektől eltiltásra ítélte, megállapította, hogy a szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozata börtön.

III. r. vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 176. § (1) bekezdésébe ütköző kábítószer-kereskedelem büntetében, ezért őt két év hat hónap szabadságvesztésre és három év közügyektől eltiltásra ítélte, megállapította, hogy a szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozata börtön.

IV. r. vádlott bűnösségét a Btk. 176. § (1) bekezdésébe ütköző (3) bekezdés szerint minősülő kábítószer-kereskedelem büntetében állapította meg, ezért őt hat év szabadságvesztés büntetésre és hat év közügyektől eltiltásra ítélte, megállapította, hogy a szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozata fegyház.

V. r. vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 176. § (1) bekezdésébe ütköző a (3) bekezdés szerint minősülő kábítószer-kereskedelem büntetében, ezért őt hét év szabadságvesztés büntetésre és hét év közügyektől eltiltásra ítélte, megállapította, hogy a szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozata fegyház.

Az I., II., III., IV., és V. r. vádlott által előzetes fogvatartásban és házi őrizetben töltött időt a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe beszámítani rendelte.

Megállapította azt is, hogy az I., II., III., IV., V. r. vádlott a kiszabott szabadságvesztés büntetésből, I. r. vádlott a végrehajtás esetén a kétharmad rész letöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

VI. r. és VII. r. vádlottakat az ellenük az 1978. évi IV. törvény 282/A §. (1) bekezdésébe ütköző és a (6) bekezdés a) pont szerint minősülő kábítószerrel visszaélés vétsége miatt emelt vád alól felmentette.

Rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

Az ítélet ellen az ügyész VI. r. és VII. r. vádlottak terhére a bűnösségük megállapításáért és büntetés kiszabásáért jelentett be fellebbezést.

A II. r. vádlott és védője enyhítésért, III. r. vádlott és védője megalapozatlanság miatt és enyhítésért, IV. r. vádlott és védője enyhítésért, míg az V. r. vádlott és védője téves minősítés miatt és enyhítésért jelentett be fellebbezést.

Az ítélet I.r. vádlott vonatkozásában a kihirdetést követően jogerőre emelkedett.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.820/2016/1. számú átiratával az ügyészi fellebbezést fenntartotta, míg a vádlottak és védők által bejelentett jogorvoslati nyilatkozatokat nem tartotta megalapozottnak. Álláspontja az volt, hogy az elsőfokú bíróság az ügy megítéléséhez szükséges és lehetséges bizonyítékokat beszerezte, a megállapított tényállás II. r., III. r., IV. r. és V. r. vádlottak vonatkozásában megalapozott, az irányadó a másodfokú eljárásban is. VI. r. és VII. r. vádlottak vonatkozásában viszont nem tartalmaz tényállást, ezért esetükben az elsőfokú bíróság ítélete a Be. 351. § (2) bekezdés b) pontjának I. fordulata alapján megalapozatlan. A tényállás hiánya azt jelenti, hogy a történeti tényállás nem tér ki a hét vádlottas ügyben valamennyi vádlottra, mivel VI. r. és VII. r. vádlottak cselekvőségével egyáltalán nem foglalkozik. Az ítélet indokolásában a törvényszék a 23. oldalon értékelte a VI. és VII. r. vádlottakra vonatkozó bizonyítékokat, ez azonban még a BH. 2015/216. számú eseti döntésben foglaltak ellenére sem pótolhatja a tényállás hiányát, mivel a bíróság a Be. 2. § (4) bekezdése alapján köteles a vádat kimeríteni. A megalapozatlanság másodfokon nem orvosolható, ezért az elsőfokú ítéletet VI. r. és VII. r. vádlottak vonatkozásában hatályon kívül kell helyezni.

Az ügyészi álláspont szerint a törvényszék részletes és logikus indokát adta annak, hogy II., III., IV., és V. r. vádlottak elkövetési magatartásának megállapítása során mely bizonyítékot és miért fogadott el, illetve melyiket miért nem találta elfogadhatónak. Kellően megindokolta, hogy a tényállást a vádlottak részbeni beismerő illetve tagadó vallomásai mellett milyen egyéb bizonyítékokra alapította. A megállapított tényállásból a törvényszék VI. r. és VII. r. vádlottak kivételével helytállóan következtetett a vádlottak bűnösségére.

A cselekmények jogi minősítése II. r, III. r, IV. r. és V. r. vádlottak vonatkozásában törvényes.

Az ügyészi álláspont szerint az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása körében irányadó körülményeket felsorolta, értékelte. A Fővárosi Törvényszék valamennyi vádlottal szemben a középértékre vonatkozó szabályok figyelmen kívül hagyásával a törvényi minimum közelében állapította meg a kiszabott szabadságvesztéseket. A bűncselekmények büntetési tételei tükrében az időmúlás egyáltalán nem tekinthető számottevőnek, ezért enyhítésre egyik vádlott esetében sem látott lehetőséget.

A fellebbviteli főügyészség álláspontja szerint tévedett az elsőfokú bíróság, amikor IV. r. vádlottnál talált pénzüsszegekre nem rendelte el a vagyonek kobzást, holott a Btk. 74. § (1) bekezdés c) pontja alapján vagyonek kobzást kell elrendelni arra a vagyonra is, amelyet a kábítószer-kereskedelem elkövetője a bűncselekmény idején szerzett. A törvényalkotó abból indult ki, hogy a kábítószer-kereskedelem tartós, folyamatos tevékenység, ezért el kell vonni azt a teljes vagyont, amivel az elkövető a kereskedelem teljes folyamata alatt gazdagodott. Amikor IV. r. vádlott vevője I. r. vádlott lakásán megjelent, nemcsak az utóbb lefoglalt pénz volt nála, hanem a jelentős mennyiség alsó határát meghaladó kábítószer is, ami egyértelműen azt bizonyítja, hogy a tetemes összegű pénzt kereskedői mivoltában tartotta magánál. Indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla nyilvános ülésen - amelyen az ügyész részt vesz - a törvényszék ítéletét a Be. 372. § (1) bekezdése alapján változtassa meg akként, hogy IV. r. vádlottnál talált pénzüsszegekre a Btk. 74. § (1) bekezdés c) pontja alapján rendeljen el vagyonek kobzást, VI. r. és VII. r. vádlottak vonatkozásában az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 376. § (1) bekezdése alapján helyezze hatályon kívül és az elsőfokú bíróságot utasítsa új eljárás lefolytatására, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét hagyja helyben.

A kitűzött nyilvános ülésen a jelenlévő vádlottak személyi körülményeikkel kapcsolatban nyilatkoztak, melyhez kapcsolódóan okiratokat csatoltak be. III.r. előadta, hogy sajnálja a történeteket, de csak a fogyasztásban ismeri el felelősségét, II. r. vádlott alaptalanul terhelte. Életét rendezte, betegsége után sportkarrierje felfelé ível, ismét magyar bajnok tudott lenni. Élsportolóként kifogástalan életet él, havi drogteszteket csatolt, melyekkel igazolta, hogy az eset óta kábítószerrel nem fogyasztott.

Az ügyész perbeszédében az írásbeli átiratban foglaltakat tartotta fenn. Azt kiegészítette annyiban, hogy a bizonyítékok helyes mérlegelésével a VI. és VII.r. vádlott bűnösségére vonható következtetés, melynek megállapítására azonban a másodfokú eljárásban a rájuk vonatkozó tényállás teljes hiánya miatt nincs mód.

II.r. vádlott védője perbeszédében az enyhítésért bejelentett fellebbezését fenntartotta, próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés kiszabására látott lehetőséget. Felhívta a figyelmet arra, hogy a cselekmény alpmennyiségre elkövetett, védenca feltáró jellegű beismerő vallomást tett, mellyel vádlott-társai felelősségre vonását is lehetővé tette. Büntetlen előéletű, a próbára bocsátás kisebb súlyú bűncselekmény miatt történt. Az ítélet belső arányossága követelménye miatt is enyhébb büntetés kiszabása indokolt. Kitért arra is, hogy a cselekmény minősítését sem osztja, mert a kereskedés 1/2007.BJE határozatban írt feltételei nem állapíthatók meg.

III.r. vádlott védője a megállapított tényállás magalapozatlanságára hivatkozott. Álláspontja szerint a törvényszék tényből tényre helytelenül következtetett. II.r. vádlott - aki úgy nyilatkozott, hogy bármit elvállalt volna, hogy ne kerüljön börtönbe - nem tett olyan következetes vallomást, amely egyéb bizonyíték hiányában lehetővé tette volna III.r. vádlott kereskedői magatartásának megállapítását. Ekörben utalt a vevőkör hiányára is. II. r. vádlottnál többféle kábítószerrel találtak, és csak a kokaint vallotta III.r. vádlottól származónak. A fogyasztást III.r. vádlott mindvégig elismerte, vallomása következetes, a házkutatás eredménytelen volt, terjesztői típusú magatartására nem vonható a bizonyítékokból következtetés. Utalt arra, hogy bizonyítékként használta fel a törvényszék a híváslista adatait, amelyből azonban nem derül ki, hogy a nagyszámú hívás eredményes volt-e, és rejtve maradt a kapcsolatfelvétel oka is. Véleménye szerint III.r. vádlott terhére róható cselekmény helyes minősítése a Btk. 178. § (5) bekezdés a.) pontba ütköző csekély mennyiségre megszerzéssel elkövetett kábítószer birtoklás vétsége. Utalt III.r. vádlott élsportolói karrierjére, elért eredményeire, mely alapján úgy látta, hogy próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés büntetés kiszabására van lehetőség, mert a büntetési célok így is elérhetők.

IV.r. vádlott védője perbeszédében az enyhítésért bejelentett fellebbezését fenntartotta. Utalt arra, hogy a Legfelsőbb Bíróság 56. számú Büntető kollégiumi véleménye szerint kisebb időmúlás is enyhítő körülményként értékelhető, amennyiben a terhelt kényszerintézkedés hatálya alatt áll. Védenca büntetlen előéletű, a terhére rótt mennyiség a jelentős mennyiség alsó határát mindössze 2,5-szörösen haladta csak meg, mely lehetővé tesz enyhébb büntetéskiszabást.

V.r. vádlott védője a téves minősítés miatt és enyhítés érdekében bejelentett fellebbezését fenntartotta, azt indokolta. Álláspontja az volt, hogy V.r. vádlott kereskedői magatartására az elsőfokú bíróság elsősorban az időközben elhalálozott Török Tiborral tartott kapcsolatából és a mennyiségből következtetett, mely téves. Az okirati bizonyítékokat a törvényszék nem vette figyelembe, az V.r. vádlott bizonyos tekintetben beismert, melyet az elsőfokú bíróság nem értékelt javára. Az első- és másodfokú eljárásban becsatolt okiratok alapján - mely a vádlott törvénytisztelő életmódját és a családját segítő attitűdjét igazolják - lényegesen enyhébb büntetés alkalmazható.

VI.r. vádlott védője perbeszédében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte annak helyes indokainál fogva. Véleménye szerint a törvényszék helyesen mérlegelt, döntését megindokolta. Másodlagos kérelme a tényállás hiányainak kiegészítésére irányult, melyre álláspontja szerint a másodfokú eljárásban mód van.

VII.r. vádlott védője perbeszédében arra utalt, hogy a törvényszék ítéletében legalább 6 helyen foglalkozott azzal, hogy a VII.r. vádlott bűnössége nem állapítható meg, a bizonyítékok helytállóan kerültek értékelésre, az ítélet helybenhagyását kérte.

III.r. vádlott az utolsó szó jogán megtett nyilatkozatában a fogyasztást illetően megbánásának adott hangot, rendezett életvitelére, élsportolói karrierjére hivatkozott.

IV.r. vádlott megbánását hangsúlyozta. V.r. vádlott megismételte vallomását, tagadta, hogy kereskedő lett volna, melyet véleménye szerint az is bizonyít, hogy nincs vagyona, hivatalos munkahelye volt, tanúl-el való kapcsolatából kereskedői magatartására nem vonható következtetés. Hivatkozott beteg testvérére, édesanyja gerinc problémájára, amely miatt családját támogatnia kellett, emiatt csak az autókereskedéssel kapcsolatos tevékenységét tudta folytatni. Egyebekben csatlakozott a védője által előadottakhoz.

A Fővárosi Ítéltábla a törvényszék ítéletét a Be. 348. § (1) bekezdése alapján az azt megelőző eljárással együtt felülbírált.

Ennek során megállapította, hogy a törvényszék eljárási hibát nem vétett, valamennyi bizonyítékot felkutatott és értékelési körébe vont, amelyek a tényállás megállapítása szempontjából relevánsak voltak, ezen bizonyítékok alapján nagyobb részben megalapozottan állapította meg a tényeket II., III., IV., és V. r. vádlottak vonatkozásában.

Ugyanakkor a Fővárosi Ítéltábla megállapította, hogy VI. r. és VII. r. vádlottak tekintetében az elsőfokú bíróság nem állapított meg a felmentés alapjául szolgáló tényállást, ezen túl nem tartalmazza az ítélet a vád tényeit sem, amely alól az elsőfokú bíróság e két vádlottat felmentette. (VI. r. vádlott 2012. év elején közelebbről meg nem határozható időpontokban Budapest területén legalább három alkalommal esetenként minimum 0,3 gramm amfetamint értékesített, és ezen alkalmak legalább egyikén az amfetamin mellé egy MDMA tartalmú tablettát adott I. r. vádlottnak ajándékba. VII. r. vádlott 2014. év első felében a Budapest XIII. kerületében legalább két alkalommal értékesített marihuánát 2500 forint/gramm áron, ezek közül az utolsó alkalommal 2014. év júliusában összesen 5 grammot adott el I. r. vádlottnak, mely kábítószeresek összesített tiszta hatóanyag tartalma VI., VII. r. vádlott vonatkozásában az előfordult legkisebb értékkel számolva a csekély mennyiség felső határát sem érte el.)

Az ítélet indokolásában a törvényszék a 23. oldal első bekezdésében e két vádlott tekintetében azt rögzítette, hogy a bizonyítékok nem alkottak olyan láncolatot, amely alapján bűnösségükre lehetett volna következtetni, esetükben a kábítószer-kereskedés nem igazolt, mely mérlegelés azonban nem helyettesíti az ítélet történeti tényállását.

A másodfokú bíróság nem állapíthat meg a törvényszék helyett tényállást, kizárólag arra van a Be. 352.§ (1) bekezdés szerint jogosultsága, hogy a megállapított tényállást kiegészítse, helyesbítse. A tényállás hiánya a másodfokú eljárásban ki nem küszöbölhető megalapozatlanság, ezért VI.r. és VII.r. vádlott tekintetében az ítéltábla a Be. 376.§ (1) bekezdése alapján az ítéletet hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárásra utasította.

A további fellebbezéssel érintett vádlottak tekintetében az ítélet másodfokú felülbírálatra alkalmas, a megállapított tényállás csak néhány kiegészítésre szorul részben a másodfokú eljárásban beszerzett erkölcsi bizonyítványok tartalma, a vádlottak által becsatolt okiratok és a nyomozati iratok közt elfekvő toxikológiai szakvélemények tartalma alapján a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontjában írtak figyelembevételével.

II.r. vádlott továbbra is az ítélet személyi részében feltüntetett Zrt. alkalmazottja, munkáltatója jellemzése pozitív. A jövőben sikeres munkája alapján régióvezetőként kívánják foglalkoztatni. Kábítószerrel a becsatolt orvosi igazolás tartalma alapján az elmúlt időszakban nem fogyasztott, 2017. április hó 19 óta valamint jelenleg is további absztinencia céljából kezelés alatt áll.

III. r. vádlottat a Pesti Központi Kerületi Bíróság a 2007. év július hó 3. napján kelt 15.B. 22.596/2006/4. számú ítéletével - mely a Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság határozatával 2008. év január hó 30. napján emelkedett jogerőre - megszerzéssel elkövetett kábítószerrel visszaélés büntette miatt négy hó börtönbüntetésre ítélte, melynek végrehajtását kettő évi próbaidőre felfüggesztette.

Élsportolói munkájáról tanú2 által készített jellemzése pozitív, karrierje felfelé ívelő, magyar bajnok. Havonta elvégzettetett drogtesztje az elmúlt másfél évben negatív.

V. r. vádlott ítéletben feltüntetett elítélése száma 15.Bk.XIII.44.556/2012/2. szám.
Elkövetési idő 2012. év április hó 16. napja.

A Magyar Református Egyház Drogkonzultációs Szolgálatá által kiállított igazolás szerint 2015. március 20. és szeptember hó 20. napja között megelőző programban vett részt.

Keresőképtelen öccsének gerincbeteg édesanyja a gondozója, akinek ellátásába fizikálisan, házi őrizete megszűnését követően anyagilag bekapcsolódik.

A történeti tényállást az ítélet 8. oldal utolsó előtti bekezdésében kiegészíti azzal, hogy II.r. és III.r. vádlott vizeletéből ekgonin-metilészter, benzoil-ekgonin és kokain, IV.r. vádlott vizeletéből amfetamin, míg V.r. vádlott vizeletéből amfetamin és metamfetamin volt kimutatható. (nyomozati iratban elfekvő toxikológiai vélemények alapján)

A fentebb írt kiegészítésekkel a tényállás teljes, az a másodfokú felülbírálat alapját képezte a Be. 352. § (2) bekezdése szerint II.,III., IV. és V.r. vádlott tekintetében.

A rendelkezésre álló bizonyítékokat az elsőfokú bíróság kielégítően értékelte, azokat irathűen sorolta fel, valamennyi bizonyítékot értékelési körébe vont és az értékelésről teljes körben számot adott, mely megfelelt a logika szabályainak, téves következtetést nem tartalmaz. Az indokolási kötelezettségét a törvényszék teljesítette.

Nem osztotta az ítélet a III. és V.r. vádlott védője megalapozatlanság körében előadott okfejtését. Az elsőfokú bíróság alapvetően II.r. vádlott első nyomozati vallomása alapulvételével állapította meg a III.r. vádlottra vonatkozó tényeket, mérlegelése helytálló volt, annak indokát adta. Az a körülmény, hogy a házkutatás során a III.r. vádlottnál nem került elő kábítószer, nem bizonyítja a terhére rótt cselekmény meg nem történtét. A nyomozati iratok I. kötet 181. oldalára befűzött telefonhívásokkal kapcsolatos adatokból megállapíthatóan a II. és a III.r. vádlott között 95 hívás

bonyolódott a tényállásban írt időszakban, közel azonos arányban indítottak a vádlottak hívást. Teljesen lényegtelen, hogy valamennyi hívás eredményes volt-e, a logika szabályai alapján nagyobb része nyilvánvalóan igen, mert ismétlődő hívás lehetséges. Kétségtelen tény az is, hogy a beszélgetések tartalma ismeretlen, mert a telefonhívások nem kerültek lehallgatásra. Ugyanakkor a szám alkalmas annak igazolására, hogy a II. és III.r. vádlottak sűrűn keresték egymást, mely II.r. vádlott vallomását erősíti. Nem hagyható figyelmen kívül az a körülmény sem, hogy III.r. vádlott vizeletéből a tényállásban írt anyagok voltak kimutathatók. Az ítélet 24. oldalán ekörben kifejtettek helytállóak.

V.r. vádlott vonatkozásában megállapított tényekre vonatkozó mérlegelés az ítélet 24. oldal utolsó és 25. oldal 1. bekezdésében ugyancsak helytálló.

A helyesen megállapított tényekből okszerűen következtetett az elsőfokú bíróság a II., III., IV., és V. r. vádlottak bűnösségére.

Tévedett a törvényszék, amikor arra hivatkozott, hogy a Btk. 2. §-a alapján a terheltekre kedvezőbb elbíráláskori anyagi jogszabályt alkalmazza. Az ítéletábra megállapította, hogy valamennyi elmarasztalt vádlott cselekvősege már az új törvény hatálya alatti is, ezért kizárólag a 2012. év C. törvény alkalmazására volt lehetőség.

A cselekmények minősítése a II., III., IV., és V. r. vádlottak vonatkozásában törvényes azzal, hogy az ítélet indokolásában a törvényszék a 26. oldalon helyesen jelölte meg, hogy II., III., IV., V. r. vádlottak kereskedéssel követték el a bűncselekményt, mely fordulatot azonban mind az indokolásban, mind az ítélet rendelkező részében elmulasztott feltüntetni, ezért a IV. fordulat megjelölést a Fővárosi Ítéletábra pótolta.

Az 1/2007. Büntető jogegységi határozat szerint a kereskedéssel elkövetett kábítószerrel visszaélések a forgalomba hozatalnál tágabb elkövetési magatartások. Adás-vételek útján valósulnak meg, hasznoszerzésre irányulnak és magukban foglalnak minden olyan tevékenységet, amely elősegíti, hogy a kábítószer eljusson a viszonteladóhoz vagy a fogyasztóhoz. Ezek közé tartozik a kábítószernek kereskedés céljából történő megszerzése, készletezése is, amely magatartás befejezett önálló tettesi cselekmény. A kereskedés céljából történő megszerzés akkor is kereskedésnek számít, ha többletmagatartás nem kapcsolódik hozzá. Az ítéletábra megítélése szerint e kritériumok a II., III., IV. és V.r. vádlott esetében megvalósulnak, a IV. és V.r. vádlott esetében erre utal a mennyiség, IV.r. vádlottnál a lefoglalt pénzeszköz, a II., IV. és V. r. vádlott esetében az eszközök (mérleg, simítózáras zacskók). III.r. vádlott esetében pedig II.r. vádlott vallomása alapján állapítható meg a kereskedői magatartás, a híváslistával alátámasztottan.

Értelemszerűen megszerzéssel elkövetett kábítószer-birtoklása megállapítása III. r. vádlott tekintetében a védői érveléssel szemben szóba sem kerülhet. Nincs lehetőség a fent levezettek értelmében átadás megállapítására sem. Ez utóbbi jogilag akkor valósul meg, amikor az átadás kizárólag azért történik, hogy a kábítószer az átvevő maga fogyassza el.

A büntetés kiszabása körében irányadó körülményeket az elsőfokú bíróság feltárta. Kétségtelen, hogy a középértékes büntetés kiszabására vonatkozó szabályt az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta, és a törvényi minimum közelében állapította meg a kiszabott szabadságvesztéseket, melyet az ügyészség sem kifogásolt, hiszen kizárólag a felmentett vádlottak tekintetében felelbeztet. A másodfokú bíróság megítélése szerint a kiszabott büntetések tartama V.r. vádlott kivételével tovább enyhíthető. Az I. r. vádlott esetében - akinek büntetése jogerőre emelkedett - nyilvánvalóan

figyelemmel volt a törvényszék arra, hogy az első kihallgatásától kezdődően mindvégig beismerő vallomást tett, mellyel társait is terhelte, mely az ügy felgöngyölítését, a kereskedők felderítését segítette, ez a nyomatékos enyhítő körülmény tette lehetővé büntetése felfüggesztését.

II. r. vádlott ugyancsak beismerte a cselekményt, bár vallomása egy részét visszavonta, de a törvényszék feltáró jellegű első nyomozati nyilatkozatát fogadta el, mellyel szintén nagymértékben segítette a társadalomra lényegesen nagyobb veszélyt jelentő jelentős mennyiség alsó határát meghaladó mennyiséggel kereskedők felderítését. Nem hagyható figyelmen kívül, hogy bár kereskedőként került elmarasztalásra, a nála talált mennyiség nem érte el a jelentős mennyiség alsó határát, ún. alapmennyiség. II. r. vádlott esetében helytállóan került sor a Btk. 66. § (1) bekezdés b) pontja alapján a korábbi próbára bocsátás megszüntetésére, mert a próbára bocsátás ideje alatt folyik a büntetőeljárás. A rendelkező részben a megszövegezést a Be. 330.§ (4) bekezdésében írtak figyelembevételével ugyanakkor módosítani kellett. A próbára bocsátással érintett cselekmény más jellegű, kisebb tárgyi súlyú, a büntetés kiszabását lényegesen nem befolyásolja. A II.r. vádlott a becsatolt orvosi dokumentum szerint a cselekmény óta nem fogyasztott kábítószer, ugyanakkor munkahelyén sikeres, felelősségteljesebb állásban kívánják alkalmazni. Az ítélet tábla megítélése szerint büntetése a 2 év törvényi minimumra enyhíthető, melynek végrehajtása is felfüggeszthető a Btk. 85.§-a szerint, mert alappal feltételezhető, hogy a végrehajtás nélkül is elérhető a büntetési célok esetében. A próbaidő tartamának meghatározása 3 évben indokolt.

III.r. vádlott - bár korábban is kapcsolatba került a kábítószerrel - életvitelét ugyancsak rendezte, betegsége és sérülési ellenére magyar bajnok, élsportoló. Esetében is lehetőséget látott az ítélet tábla a mennyiségre tekintettel a szabadságvesztés tartamának 6 hónappal történő csökkentésére, a szabadságvesztés próbaidőre történő felfüggesztésére a Btk. 85.§-a szerint. Korábbi elítélésére tekintettel azonban az ítélet tábla úgy látta, hogy a próbaidő leghosszabb tartamban megállapítása szükséges, és nem mellőzhető a pártfogó felügyelet elrendelése sem esetében a Btk.69.§ (1) bekezdés e.) pontja alapján.

A felfüggesztett szabadságvesztésre ítélt vádlottak esetében értelemszerűen a közügyektől eltiltás mellékbüntetését az ítélet tábla mellőzte.

IV.r. és V.r. vádlott magatartása között is lényegi a különbség, melyet az ítélet nem fejez ki, a belső arányosság követelményének a kiszabott büntetések nem felelnek meg. Egyetértett az ítélet tábla IV.rendű vádlott nevebüntetése tartamának 7 évben történő megállapításával, hiszen a különösen jelentős mennyiség alsó határát is több, mint négyszeresen meghaladta az a kábítószer mennyiség, amely a terhére róható. Kétségtelen, hogy családját támogatja, mely azonban esetében enyhébb büntetés kiszabását nem eredményezheti. Az 5 éves alsó határt büntetése csupán két évvel haladja meg, a kiszabható maximum 15 év vagy életfogytig tartó szabadságvesztés.

Ugyanakkor IV.r. vádlott esetében a mennyiség a jelentős mennyiség alsó határát 2,5-szörösen haladta meg, V. r. vádlottal szemben büntetlen előéletű, mely lehetőséget teremtett esetében a Btk. 82.§ (2) bekezdés b.) pontja szerinti enyhítő szakasz alkalmazására. Ezért esetében az ítélet tábla a kiszabott szabadságvesztés büntetést 4 év 6 hónapra, a közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartamát 5 évre enyhítette.

A feltételes szabadságra bocsáthatósággal kapcsolatos rendelkezések helytállóak azzal, hogy a törvény szövegének megfelelően a legkorábbi időpontra utalás szükséges volt a Btk. 38. § (2) bekezdés a) pontja alkalmazásával. A felfüggesztett szabadságvesztésre ítélt vádlottak esetében rögzíteni kellett, hogy a feltételes szabadságra bocsáthatósággal kapcsolatos rendelkezés a büntetés

esetleges végrehajtása esetén alkalmazandó, mind ahogy ennek megjelölése vált szükségessé a két érintett vádlott tekintetében a beszámítást illetően is.

Az elsőfokú bíróság nem tüntette fel, hogy a végrehajtandó szabadságvesztésre ítélt IV. és V.r. vádlottak esetében a közügyektől eltiltás mellékbüntetésként került kiszabásra, ezért azt a másodfokú bíróság pótolta.

Elmulasztotta a törvényszék a házi őrizetben töltött idő beszámításánál az egy napi szabadságvesztésnek megfelelő idő megjelölését. IV. r. és V. r. esetében a fegyházbüntetés tekintettel öt nap házi őrizetben töltött idő felel meg egy nap szabadságvesztés büntetésnek, míg egy napi előzetes letartóztatásban töltött idő egy napi szabadságvesztésnek, melyet a másodfokú bíróság a rendelkező részben megjelölt.

Észlelte a Fővárosi Ítéltábla azt is, hogy a törvényszék pontatlanul jelölte meg IV. r. és V. r. vádlottak vonatkozásában az előzetes fogvatartásban és házi őrizetben töltött kényszerintézkedések időpontját is, melyet az iratok tartalmának megfelelően javított.

Nem értett egyet az ítéltábla a fellebbviteli főügyészség indítványával a tekintetben, hogy IV. r. vádlottnál talált pénzösszegekre az elsőfokú bíróság nem rendelte el a vagyonekbezártást. Az ítélet rendelkező része a 4. oldal 3. bekezdésében tartalmazza, hogy a IV. r. vádlottól lefoglalt pénzösszegek vonatkozásában a törvényszék vagyonekbezártást rendelt el. Elmulasztotta ugyanakkor az elsőfokú bíróság az indokolásban ennek törvényhelyét megjelölni, melyet az ítéltábla a Btk. 74. § (1) bekezdés c) pontja felhívásával pótol. Helyesen döntött a törvényszék, amikor a IV.r. vádlott védekezésével szemben a kábítószer-kereskedelem idején szerzett vagyonnak tekintette a lefoglalt pénzösszeget, és nem fogadta el a terhelt azon vallomását, hogy az motorja eladásból származó részlet lett volna. A vagyonekbezártással érintett összeg kezelőjét, a kezelés helyét és számát ugyancsak meg kellett jelölni a végrehajthatóság érdekében.

Rendkívül pontatlanul rendelkezett a törvényszék az eljárás során lefoglalt bűnjelekről. A rendelkezés többnyire érdemben helytálló, ugyanakkor a végrehajthatóság érdekében az iratok tartalmának megfelelően a Fővárosi Ítéltábla a bűnjeljegyzések adatai alapján felsorolta azon tételeket, amelyekre az elsőfokú bíróság rendelkezése az elkobzást illetően vonatkozott, megjelölte a pontos őrzési helyet, illetőleg módosította a helytelen tárgyleírást számot az iratok közt kezelni rendelt tételek tekintetében. A 8. tétel alatti bűnjelről történő rendelkezést azért kellett mellőzni, mert az a hatályon kívül helyezéssel érintett terhelthez kapcsolható.

A bűnügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezés ugyancsak pontatlan, az elsőfokú bíróság ekörben számítási hiba miatt helytelen összegekről rendelkezett, melyet a másodfokú bíróság a költségjegyzék adatainak figyelembevételével ugyancsak módosított, a vádlottak szerinti megosztásnál az ítéltábla azt vette figyelembe, hogy az adott költség mely vádlotthoz kapcsolható.

Észlelte az ítéltábla, hogy az ítélet rendelkező része nem tartalmazza V. r. vádlott születési helyét, helytelen II.r. vádlott anyja utónevének rögzítése.

A hatályon kívül helyezés miatt csak utal az ítéltábla arra, hogy VII. r. vádlott személyi adatai a lakóhely, tartózkodási hely és a személyazonosító okmány szám kivételével helytelenül kerültek rögzítésre.

II.r. és III.r. vádlottak személyazonosító igazolványának száma megváltozását és III.r. vádlott ideiglenes lakcímét a másodfokon bemutatott okiratok tartalmának megfelelően megjelölni volt szükséges a Be. 258. § (2) bekezdés b) pontja alapján.

A fent írtakra figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla a Fővárosi Törvényszék ítéletét a Be. 361. §-a szerinti nyilvános ülés keretében eljárva II., III., IV., V., vádlottak vonatkozásában a Be. 372. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, egyebekben a Be. 371. § (1) bekezdése alapján, annak helyes indokainál fogva helybenhagyta, míg VI.r. és VII.r. vádlott tekintetében a Be. 376.§ (1) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot új eljárásra utasította.

Rögzíti az ítéltábla, hogy VI.r. vádlott korábbi elítélése az 1978. évi IV. tv. 282.§-a szerinti cselekmény miatt történt, jelen vád tárgyát képező magatartása az 1978. évi IV. tv. 282/A.§ (1) bekezdésbe ütköző, a (6) bekezdés a.) pontja szerint büntetendő, ezért az 1/2007. BJE határozat szerint természetes egység nem áll fenn, mert természetes egységet csak az azonos törvényi tényállásba ütköző magatartások képeznek, a 282. és 282/A.§ külön-külön tényállásnak minősül.

IV.r. és V.r. vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől házi őrizetben töltött időt a Btk. 92.§ (1) és (3) bekezdés a.) pontja alapján az ítéltábla továbbmenően beszámította.

VI. r. vádlott védelmével kapcsolatban a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költséget a Be. 381. § (1) bekezdése alapján megállapította, annak viseléséről a megismételt eljárásban dönt a törvényszék.

Budapest, 2017. év május hó 23. napján

Dr. Lassó Gábor sk.
a tanács elnöke

Dr. Fatalin Judit sk.
előadó bíró

Dr. Turcsányi Bernadett sk.
bíró

A Fővárosi Törvényszék 15.B.1066/2016/34. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 2.Bf.69/2017/12. számú ítéletével eszközölt változtatással 2017. év május hó 23. napján II. r, III. r, IV. r, V. r vádlott vonatkozásában jogerőre emelkedett és fel nem függesztett részében végrehajthatóvá vált.

Budapest, 2017. év május hó 23. napján

Dr. Lassó Gábor sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Bradáné Bódi Ilona
tisztviselő